

вѣрви напрѣдъ дори до послѣднѣхъ-тѣ минутѣхъ на живота си. Такива примѣри сѣ много.

Но подобни примѣри на трудолюбіе и постоянство не липсுவать и отъ нашій народъ, ако и да не е по разни обстоятелства, тѣхно-то число голѣмо. И понеже цѣль-та ни тука е да покажѣхъ на младежа, че ничто почти не може да устои на срѣща рѣшителній и трудолюбивій умъ чловѣчески, ще ми е позволено да споменѣ трудолюбіе-то и заслуги-тѣ, на нѣкои отъ наши-тѣ съотечественници, на кои-то никой не може да откаже.

Г. Ј. Груевъ, Г. П. Р. Славейковъ и Г. Хр. Г. Дановъ сѣ едни отъ народни-тѣ дѣйци. Науки-тѣ, кои-то тѣзъ Господа имать, и плодове-тѣ на тѣхно-то трудолюбіе не имъ ся дадохъ отъ нѣкоякъ Академія или Университети; ученіе-то си тѣ не добихъ отъ високозванни професори. Онова, кое-то имать сѣ го придобили само и само чрѣзъ неоморими-тѣ си старанія и неотклонно-то си постоянство. Стойността на трудолюбіе-то имъ става още по-голѣма, като си припомнимъ, че тѣ ся напругахъ безъ да имать помощъ отъ народнѣхъ-тѣ ни книжнинѣхъ. Тѣ рѣшително ся въоружихъ противъ всички мъчнотіи, и глѣдахъ на прѣдъ безъ ба смѣтатъ колко скѣпо щеше да имъ стане това, кое-то гоняхъ. Да ли щеше да е по-добрѣ за тѣхъ частно и за народа ни въобще, ако да бѣхъ сѣдяли въ бездѣйствіе, като си прѣдполагать, че огромни мъчнотіи ги чакать, и тѣй да останѣтъ въ простотіа? Жъртви-тѣ сѣ били много, нѣ я ги попитайте да ли щѣтъ продà това, кое-то сѣ спечелили?

Сѣще-то може да кажемъ на Г. С. Радулова,